
CHOPIN UNIVERSITY PRESS
WSKAZÓWKI WYDAWNICZE DLA AUTORÓW

1. Do publikacji przyjmowane są wyłącznie teksty oryginalne i wcześniej niepublikowane. W przypadku chęci zgłoszenia innego wariantu tekstu już opublikowanego (dotyczy także wersji internetowej) należy skontaktować się z redakcją.

2. Tekst należy dostarczyć w postaci edytowalnego pliku zapisanego w formacie .doc, .docx lub .odt. Artykuł pozytywnie zaopiniowany przez radę redakcyjną zostanie skierowany do recenzji. We wszystkich tekstach, w których następuje odwołanie do źródeł, należy dodać bibliografię załącznikową, a wszystkie cytaty opatrzyć przypisami.

3. Na początku tekstu należy umieścić imię i nazwisko wraz z afiliacją (nazwę uczelni należy podać w pełnym brzmieniu). Do artykułu prosimy dołączyć biogram (nie dotyczy autorów recenzji, sprawozdań i wywiadów). W przypadku wywiadu prosimy o dołączenie noty biograficznej rozmówcy. Objętość noty nie może przekraczać 900–1200 znaków ze spacjami. Do artykułów naukowych należy dołączyć również abstrakt o objętości nie przekraczającej 1000 znaków ze spacjami, słowa kluczowe i bibliografię.

4. Jeżeli artykuł zawiera materiały ilustracyjne, prosimy o przygotowanie dwóch wersji:

a) z materiałami ilustracyjnymi wklejonymi do pliku tekstowego (lub z zaznaczeniem miejsca, w którym powinny się znaleźć – jeśli ma to znaczenie);

b) pliku tekstowego bez ilustracji oraz osobno folderu z plikami graficznymi (pliki graficzne należy ponumerować w kolejności występowania w tekście począwszy od 01).

Parametry techniczne plików graficznych powinny być następujące: format .jpg – kompresja zero (inaczej: poziom 12) lub rozdzielczość nie mniejsza niż 300 dpi w przypadku grafiki kolorowej (np. zdjęcia, okładki) i 600 dpi dla przykładów nutowych (grafika czarno-biała); ewentualnie format .tiff. Konieczne jest podanie źródeł pochodzenia/autorów materiałów graficznych. W przypadku traktowania materiałów ilustracyjnych jako cytatów prosimy o ich opis bibliograficzny (jak w przypisach).

5. Objętość tekstu należy ustalić z redaktorem naukowym danego tytułu.

6. Przy edycji tekstu prosimy kierować się następującymi wskazówkami technicznymi:

a) marginesy 2,5 cm ze wszystkich stron (lewy, prawy, górny i dolny – tj. automatyczne ustawienie); wszystkie strony numerowane u dołu; font (czcionka) Times New Roman 12 punktów; interlinia wielkości 1,5 wiersza w tekście głównym i 1,0 w przypisach. Nie należy korzystać z możliwości dzielenia wyrazów (automatycznie bądź ręcznie), miękkiego łamania wierszy (shift+enter) ani twardej spacji (ctrl+shift+spacja). Wcięcia na początku akapitu prosimy nie wyspacyjowywać, lecz postużyć się klawiszem Tab;

- b) tytuł artykułu należy zapisać fontem Times New Roman 14 punktów **bold** (pismo pogrubione), tytuły części i śródtytuły – Times New Roman 12 punktów **bold**. Właściwym sposobem podkreślenia fragmentu tekstu jest jego **wytluszczenie**, nigdy zaś rozstrzelenie, podkreślenie, s p a c j o w a n i e czy zapisanie *kursywą* lub WERSALIKAMI;
- c) cytaty należy umieszczać w cudzysłowie („”). Jeżeli w obrębie cytatu również znajduje się cytat, należy ujmować go cudzysłów niemiecki («»), nie zaś podwójną klamrę (>><<) ani cudzysłów definicyjny (‘’). Dłuższe cytaty (ok. 40 słów i więcej) powinny być wyodrębnione jako osobny blok tekstu, oddzielony pustymi wierszami, i zapisane *petitem* (Times New Roman 11 punktów). Tak wyróżnionych cytatów prosimy nie ujmować w cudzysłów. Opuszczenie fragmentu cytatu należy wyróżnić znakiem [...] (prosimy nie stosować go na początku ani na końcu cytatu);
- d) *kursywą* należy wyróżniać tytuły książek, filmów i dzieł muzycznych, a także słowa obcojęzyczne i nazwy dźwięków (*c¹*, *es*, *g³*). Uwaga: nie dotyczy to terminów muzycznych zdomowionych w literaturze muzykologicznej (*vide*: *allegro*, *a vista*, *rubato*, *vibrato*, *cancan* itp.). Tytuły czasopism należy pisać antykwą, ujmując je w cudzysłów (np. „Muzyka”). Nazwy własne instytucji, festiwali, konkursów, nagród itp. prosimy pisać antykwą, każde słowo zaczynając od wielkiej litery, lecz bez dodatkowych wyróżnień (chyba że w nazwie własnej znajduje się nazwa indywidualna, np. XIV Międzynarodowy Festiwal Muzyczny Chopin i jego Europa „Niepodległa – od Chopina do Paderewskiego”);
- e) nie należy skracać słów „rok” ani „wiek”; należy natomiast posługiwać się skrótami powszechnie przyjętymi (b.n.s., b.r.w., itd., itp., m.in., np., ok., prof., pt., s., tzn.);
- f) liczebniki proste i dekady należy zapisywać w postaci słownej, nie liczbowej z końcówką fleksyjną (np. lata czterdzieste, nie 40-te, milion nie 1 000 000), w przeciwieństwie do liczebników złożonych (337 symfonii); liczebniki porządkowe należy zapisywać cyfrą z kropką (ul. 1. maja, nie ul. 1-go maja);
- g) półpauzę bez spacji należy stosować w zakresach (s. 1-10; lata 1810-1849; pociąg relacji Warszawa-Kraków, relacja mistrz-uczeń), dywiz w przypadku przymiotników złożonych (biało-czerwony), nazwisk dwuczłonowych (Melcer-Szczawiński), a także odmiany akronimów (PRL-u);
- h) prosimy konsekwentnie odmieniać przez przypadki zarówno obce i obco brzmiące nazwiska, jak i terminy (Pierre’a Bouleza, Dymitrowi Szostakowiczowi, *allegretcie*), stosując się do zasad transkrypcji (Jewgienij Mrawiński, nie Yevgeny Mravinsky); dotyczy to również zdomowionych w języku polskim słów takich jak „radio” czy „studio” (radia, radiu, studiem itp.);
- i) prosimy zadbać, aby za pierwszym razem, gdy w tekście pojawia się dane nazwisko, było ono poprzedzone pełnym imieniem; w kolejnych przypadkach należy posługiwać się samym tylko nazwiskiem. Inicjał należy stosować wyłącznie w przypisach i bibliografii załącznikowej, nie stosując spacji, gdy imion jest więcej niż jedno (C.-V. Alkan, J.S. Bach). Imion obcych nie należy spolszczać;
- j) przypisy do tekstu powinny być zgodne ze standardem oksfordzkim i zamieszczone na dole strony – szczegółowe informacje dotyczące ich formowania znajdują się na końcu tej instrukcji. Teksty z przypisami w stylu harwardzkim i APA nie będą przyjmowane;
- k) odsyłacz do przypisu powinien znajdować się przed znakiem interpunkcyjnym kończącym zdanie lub jego część składową. Należy stosować się do wzoru: „Lorem ipsum dolor sit amet¹, consectetur adipiscing elit². Duis tellus³”;

l) wszelkie uwagi odautorskie zawierające się w cytacie, w tym adnotację, gdy mamy do czynienia z tłumaczeniem własnym, prosimy zamieszczać w nawiasach kwadratowych, zgodnie ze wzorem: „Lorem [*sic!*] ipsum, [quia – N.N.] dolor sit[,] amet, consectetur [adipisci v]elit” [tłum. własne – N.N.];

m) w przypadku cytowania źródeł sprzed 1795 roku prosimy o modernizację zapisu (dotyczy to zarówno ortografii, jak i interpunkcji);

n) spójniki takie jak „bowiem”, „zaś” i „natomiast” powinno umieszczać się nie bezpośrednio po przecinku, lecz jako drugi lub trzeci składnik zdania podrzędnego, które wprowadzają; należy unikać ich na początku zdania.

7. Każdy cytat powinien kończyć się odsyłaczem do przypisu, w którym podany jest adres bibliograficzny. W przypadku omówień i nawiązań podanie strony nie jest wymagane (chyba, że dotyczy konkretnego fragmentu tekstu), adres należy jednak poprzedzić skrótem „por.”:

- Por. J. Laukvik, *Orgelschule zur historischen Aufführungspraxis. Grundzüge des Orgelspiels unter Berücksichtigung zeitgenössischer Quellen in 3 Teilen*, t. 1. *Barock und Klassik*, Carus-Verlag, Stuttgart 1990.

W pozostałych przypadkach konieczne jest podawanie strony lub zakresu stron. Wyjątek stanowi sytuacja, w której na niewielkiej przestrzeni jedna pozycja bibliograficzna przywoływana jest kilkukrotnie. Wówczas odsyłacz należy umieścić po ostatnim cytacie, a numery kolejnych stron oddzielić przecinkiem:

- J. Laukvik, *Orgelschule zur historischen Aufführungspraxis. Grundzüge des Orgelspiels unter Berücksichtigung zeitgenössischer Quellen in 3 Teilen*, t. 1. *Barock und Klassik*, Carus-Verlag, Stuttgart 1990, s. 146, 147, 149.

Jeżeli przywoływane źródło jest za innym opracowaniem, należy podać jego skrócony adres bibliograficzny, następnie umieścić zapis „cyt. za:”, wreszcie wskazać pełen adres opracowania:

- S. Greenbaum, *Arvo Pärt's The Deum*, cyt. za: A. Shenton, *Arvo Pärt. Słyszalne światło. Muzyka chóralna i organowa (1956–2015)*, tłum. J.M. Jasińska, Chopin University Press, Warszawa 2019, s. 36.

Jeśli dana pozycja bibliograficzna przywoływana jest ponownie, należy zastosować adres skrócony i umieścić zapis „dz. cyt.”:

- A. Shenton, *Arvo Pärt*, dz. cyt., s. 36.

Gdy dwa przypisy do jednej pozycji następują bezpośrednio po sobie, należy zastosować zapis:

- Tamże, s. 36.

W przypadku odwołania do innej pracy tego samego autora bezpośrednio po poprzedniej należy zastosować zapis:

- Tenże, *Arvo Pärt's Organ Music*, „American Organist” 2010, nr 45, s. 76.

Uwaga: gdy autor tekstu jest kobietą, należy postugiwać się słowem „taż”.

8. Bibliografia załącznikowa do artykułów naukowych powinna być ułożona w kolejności alfabetycznej, bez podziału na typy pozycji i adresów (dokumenty archiwalne, książki, czasopisma, źródła internetowe). Prosimy o wzorowanie się na zasadach bibliograficznych widocznych w poniższych przykładach:

KSIĄŻKA AUTORSKA

- Laukvik Jon, *Orgelschule zur historischen Aufführungspraxis. Grundzüge des Orgelspiels unter Berücksichtigung zeitgenössischer Quellen in 3 Teilen*, t. 1. *Barock und Klassik*, Carus-Verlag, Stuttgart 1990.
- Łukaszewski Marcin T., *Fortepianowe formy wariacyjne kompozytorów polskich 1900–2010. Dzieje gatunku i technika wariacyjna*, Wydawnictwo Musica Sacra, Warszawa 2013.
- Shenton Andrew, *Arvo Pärt. Słyszalne światło. Muzyka chóralna i organowa (1956–2015)*, tłum. Joanna M. Jasińska, Chopin University Press, Warszawa 2019.

ARTYKUŁ W KSIĄŻCE ZBIOROWEJ

- Attali Jacques, *Szum i polityka*, tłum. Maria Matuszkiewicz, w: *Kultura dźwięku. Teksty o muzyce nowoczesnej*, red. Christoph Cox, Daniel Warner, Słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2010, s. 27–29.
- Smith Peter H., *The Drama of Tonal Pairing in Chamber Music of Schumann and Brahms*, red. Heather Platt, Peter H. Smith, Indiana University Press, Bloomington, IA 2012, s. 252–296.
- Tomaszewski Mieczysław, *Penderecki*, w: *Twórczość Krzysztofa Pendereckiego. Od genezy do rezonansu. Interpretacje*, red. tenże, t. 1. *Początki i „mocne wejście”. 1953–1960. Faza „Psalmów Dawida” i „Strof”*, Wydawnictwo Akademii Muzycznej, Kraków 2008, s. 11–21.

ARTYKUŁ W KSIĄŻCE STANOWIĄCEJ ZBIÓR TEKSTÓW JEDNEGO AUTORA

- Albrechtsberger Johann Georg, *Guide to Composition*, w: tegoż, *Collected Writings on Thorough-Bass, Harmony, and Composition*, oprac. Ignaz von Seyfried, tłum. Sabilla Novello, Novello and Co., London–New York 1855, s. 81–256.
- Lissa Zofia, *O istocie dzieła muzycznego*, w: tegoż, *Wybór pism estetycznych*, oprac. Zbigniew Skowron, TAIWPN „Universitas”, Kraków 2008, s. 85–114.
- Nietzsche Friedrich, *Ryszard Wagner w Bayreuth*, tłum. Maria Cumft-Pieńkowska, w: tegoż, *Przypadek Wagnera*, tłum. różni, red. Kinga Kaśkiewicz, Rafał Michalski, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2004, s. 10–104.

ARTYKUŁ W CZASOPIŚMIU

- Folga Zygmunt, *Dodekafonia Józefa Kofflera*, „Muzyka” 1972, nr 4, s. 65–83.

PARTYTURA

- Penderecki Krzysztof, *Diabły z Loudun*, akt I, scena 6, Edition Schott 6225, Mainz, s. 35.

STRONA INTERNETOWA

- Topolski Jan, *Krzysztof Penderecki, „Ubu Król”*, <http://culture.pl/pl/dzielo/krzysztof-penderecki-ubu-krol> (dostęp: 5.03.2020).

Oprac. Jakub Jakubaszek, Emilia Dudkiewicz